

han har nævnt, 100 Mill. Kr., er en stor Sum, men om den er stor nok, eller den maaske er for stor, beror ikke paa dens absolutte Størrelse, men paa, hvad man faar for den. Af denne Sum gaar den allerstørste Del selvfølgelig til Underhold, altsaa til Føde og Klæder for det indkaldte Mandskab af Sikringsstyrken, og Mandskab skal man have, uden det kan man ikke værges sin Neutralitet. Men Mandskab alene forslaar ikke; det maa have de nødvendige Vaaben og den dertil hørende Ammunition, og nu spørger jeg: Har Sikringsstyrken det? Hvis den ikke har det, hvis den ikke har de fornødne Vaaben, er Summen ikke blot stor nok, men meget for stor i Forhold til det, man faar for Pengene. Og jeg tror, Forholdet er saaledes, at Sikringsstyrken ikke er tilstrækkeligt forsynet med de Midler, hvormed den skal bekæmpe et Angreb paa Neutraliteten, hvis et saadant fremkommer.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i saa Henseende ved den offentlige Forhandling; enhver vil forstaa Grunden dertil. Men jeg har den bestemte Mening, at vi ikke faar behørigt Vederlag for de 100 Mill. Kr., som vi giver ud og vil komme til at give ud i det kommende Finansaar. Hvis jeg har Ret deri, vil et af to være rigtigt: Enten at forøge de 100 Mill. Kr. med saa meget, at man foruden at underholde Mandskabet kan give det de nødvendige Vaaben og den nødvendige Ammunition, og skulde man derved forhøje Beløbet noget, vilde det ikke være en slet, men en god Økonomi, thi saa fik man det Vederlag for Pengene, vi ikke faar for de 100 Mill. Kr.; eller man kunde gaa en anden Vej — og der kommer mine Ytringer til at gaa delvis parallelt med Ytringer af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) —, man kunde maaske gaa en anden Vej, som vilde vinde endnu større Bifald, nemlig af de 100 Mill. Kr. at anvende mindre til Mandskabet og derved faa noget tilovers at anvende til de manglende Vaaben og Ammunition. Jeg siger maaske, thi jeg vover ikke at paatage mig Ansvar ved at sige noget om, hvorvidt en Formindskelse af Sikringsstyrken er forsvarlig eller ikke. Det maa de militære Autoriteter om. Men hvis de finder den forsvarlig, maaske fordi den Militærstyrke, vi har inde, nu er blevet gennemøvet i en Grad, vi ikke tænkte os Muligheden af før Krigen — hvis det er muligt at formindske den, kunde det være rigtigt at gøre det, ikke for at undlade at bruge saa og saa meget af de 100 Mill.

Kr., men for at rette de Mangler, der er til Stede, og sørge for, at Sikringsstyrken, om den virkelig skulde blive brugt, har de fornødne Midler til at værges sig overfor en Angriber. Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil henstille til Regeringens, ikke mindst til de nye Kontrolministres, Overvejelse. Jeg gaar ud fra, at hvilke Meninger vi indenfor de forskellige Partier end har om det, nogle kalder Militarisme og andre vort Lands Forsvarsvæsen, er vi enige om, at det ufornuftigste af alt vilde være at give store Summer ud til Forsvarsanstalter, som ikke muliggjorde et virkeligt Forsvar, men i paakommende Tilfælde gjorde Sikringsstyrken til et værgeløst Bytte for en Angriber og i Udlandets Øjne kastede et Skær af Humbug over vore Foranstaltninger. Vi maa vel alle sammen, hvordan vi end ser paa Forsvaret, være enige om, at skal vi have et Forsvar, skal det være et alvorligt Værn. Derfor vil jeg slutte med at rette den Henstilling til Regeringen at undersøge det Spørgsmaal, om man ikke kunde rette de Mangler, der findes, enten ved at forhøje Summen eller ved at gøre Sikringsstyrken mindre og anvende flere Midler end hidtil til Vaaben og til den manglende Ammunition, saa at vi derved kunde faa et efter vore Forhold virkelig forsvarligt og tilfredsstillende Værn.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 18. Oktober, Kl. 1¹/₂ med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.